

τερα. Οὕτως ὁμως εἶχεν. "Ὅθεν ἐσηκώθη μὲ πολλὴν ταραχὴν καὶ λύπην.

«Κυρία, σὰς ζητῶ συγγνώμην» εἶπε μὲ τὸν συνήθη του εὐγενῆ τρόπον. «Ἐνόμιζα ὅτι εἶχον χρήματα ἀλλὰ τὰ ἔχασα, ὥς φαίνεται. Σὰς εὐχαριστῶ πολλῶς δὲν ἤμπορῶ ὁμως νὰ φάγω τὸ γάλα καὶ τὸ ψωμί.»

Ἡ γυνὴ ἦτο νοήμων καὶ φιλόφρων.

«Δὲν πειράζει! Πᾶρέ το, καλὸ μου ἀρχοντόπουλο!» ἀπεκρίθη. «Φάγε το καὶ ἔννοια σου, ὁ πατέρας σου ἢ ἡ μητέρα σου μοῦ τὸ πληρώνει.»

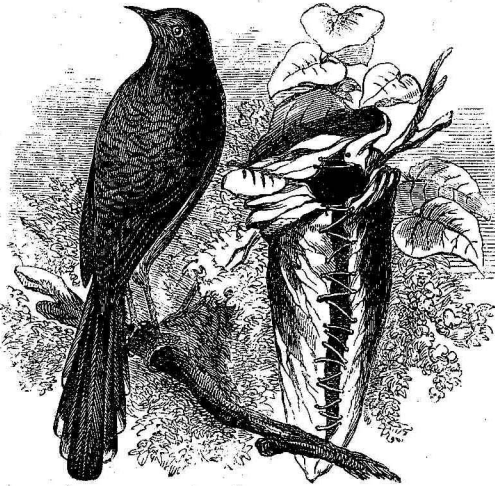
«Ὅχι, ὄχι» ἐμορμούρισεν ὁ Βέρτος ἐρυθριῶσας πολλῶς φοδούμενος δὲ μήπως ἡ ἐπιθυμία τοῦ φαγητοῦ κυριεύσῃ τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς, ἐξῆλθε τρέχων ἐκ τοῦ

τός τῆς ραπτῆς ταύτης φωλεᾶς· εὐρίσκεται δὲ εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν.

Ἐν Βατερσῇ τοῦ Λονδίνου ὑπάρχει ἱδρυμα ὀνομαζόμενον «Καταφύγιον τῶν ἀπολεσθέντων κυνῶν» εἶναι δὲ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον δέχονται τοὺς χαμένους καὶ πεινῶντας σκύλους. Ὅταν κλητὴρ τις εὕρῃ σκύλον πλανώμενον εἰς τὰς ὁδοὺς τὸν συλλαμβάνει καὶ ἂν μὲν φέρῃ λαϊμοδέτην μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου του τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰ δὲ μὴ τὸν φέροι εἰς τὸ «Καταφύγιον τῶν Κυνῶν», ὅπου λαμβάνει τὰς ἀναγκαίας περιποιήσεις, ἕως οὗ δυνηθοῦν νὰ μάθουν τι

ἀρτοποιεῖται, καὶ ἔσπευσε νὰ ἀπομακρυνθῇ.

Ναὶ μὲν εἶχε χρήματα πολλά. Τὸ ἐγνώριζε καλῶς, διότι τοῦ ἔλεγον ὅτι ἦτο πλούσιος. Ποῦ ὁμως τὰ εἶχε δὲν ἐγνώριζεν, οὔτε τι ἐσήμαινε τὸ νὰ ἦναι πλούσιος. Ἐκτὸς δὲ τούτου δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὴν μάμμην του, τὸν Ῥάλφ καὶ τὸν Βασίλειον, πρὶν ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ εὕρῃ τὸ βασίλειόν του. (ἀκολουθεῖ.)

Τὸ πτηνὸν ὁ ράπτῃς.

Ο Ράπτῃς.

Ὅσον περισσότερον ἐξετάζει τις τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, τόσον περισσότερον ἀναγκάζεται νὰ θαυμάζῃ τὴν σοφίαν καὶ πρόνοιαν αὐτοῦ, ὅστις ἔδωκεν εἰς ὅλα τὰ πλάσματα του δυνάμεις τοσοῦτον θαυμασίας. Δὲν ὑπάρχει ζῶον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐδόθη ἡ δύναμις καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ κατασκευάσῃ τὴν οἰκίαν του, ἀπορεῖ δέ τις ποῖον νὰ ὀνομάσῃ εὐφρέστατον καὶ ἐπιδεξιότατον. Τὰ πτηνὰ δεικνύουν μεγίστην εὐφυΐαν καὶ δεξιότητα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν φωλεῶν των· ἄλλα μὲν κτίζουν αὐτὰς ἐκ χώματος καὶ πηλοῦ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν δένδρων, ἄλλα δὲ ὑποσκάπτουν τὸ ἔδαφος καὶ κάμνουν ὑπόγεια οἰκήματα θολωτά, ἄλλα ὑφαίνουν τὰς φωλεὰς των ἐκ νήματος καὶ ἄλλων οὐσιῶν, καὶ ἄλλα κτίζουν αὐτὰς ἐκ φύλων. Τὸ μικρὸν καὶ χαριέν πτηνὸν τὸ ὁποῖον βλέπετε εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα ἐνώνει τὰ ἄκρα ἐνὸς μεγάλου φύλλου, τὸ ὁποῖον ῥάπτει μετὰ πολλῆς τέχνης, καὶ κάμνει τὰ αὐτὰ του ἐν-

περὶ αὐτοῦ, ἂν δὲ ἦναι βεβλαμμένος καὶ ἀσθενὴς τὸν φρονεῖν διὰ μέσου ἀερίου τινός, τὸ ὁποῖον προξενεῖ ἅμεινον θάνατον χωρὶς πόνου, ἂν δὲ τόχῃ ὑγιὴς καὶ νοήμων, τὸν στέλλουν εἰς οἰκογένειαν, ἢ ὁποία ζητεῖ καλὸν σκύλον, ὅπου βεβαίως ἔχει ὅλας τὰς περιποιήσεις, τὰς ὁποίας λαμβάνουν προσφιλεῖς κύνες παρὰ τῶν κυρίων των. Τὸ «Καταφύγιον», τοῦτο εἶναι ἔργον ἐλεημόνων ἀνθρώπων, οἵτινες δικαίως νομίζουν χρεὸς τῶν ἀνθρώπων νὰ φροντίζουν πε-

ρὶ τῶν ταλαιπώρων ζώων, τὰ ὁποία δὲν δύνανται νὰ φροντίσουν δι' ἑαυτά. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περίπου 11,000 κυνῶν ἀπολεσθέντων ἐπεστράφησαν εἰς τοὺς κυρίους των, 15,000 δὲ πεινασμένοι καὶ ἄστεγοι κύνες εὗρον τροφὴν καὶ σκέπην ἐκεῖ, καὶ ἐστάλησαν οἱ πλεῖστοι εἰς οἰκογενείας, ὥστε τὸ ὅλον 26.000 κυνῶν παρελήφθησαν ἐκεῖ κατὰ τὸ ἔτος 1883. Πολλοὶ δὲ κύριοι ἅμα χάσουν σκύλον ἀμέσως πηγαίνουν εἰς τὸ «Καταφύγιον» ἐξεύροντες ὅτι πιθανὸν θὰ εὐρίσκεται ἐκεῖ.

— Ὁ Μέγας Ναπολέων ἔλεγεν ὅτι ὑπῆρχε μία λέξις ἣτις δὲν εὐρίσκετο εἰς τὸ λεξικόν του, — ἡ λέξις «ἀδύνατον», διὰ τούτου δὲ ᾔθελε νὰ δεῖξῃ ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐπιχειρήσεις τόσον μεγάλῃ ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἀναλάβῃ ἡ ἔργον τόσον δύσκολον, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ φέρῃ εἰς πέρας. Ἀλλ' ὥς γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας, ἡττήθη ἐν Ὑάτερλφ καὶ ἐστάλη αἰχμάλωτος εἰς τὴν νῆσον ἀγίαν Ἑλένην, ὅπου ἀπέθανεν ἐξόριστος. Ματαίᾳ εἶναι πᾶσα τοιαύτη καύχησις, διότι ἄνευ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ τὰ πάντα εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.